

مرکز تحقیقات اسلامی

اصفهان

گامی

عمران
علیه السلام

www.

www.

www.

www.

Ghaemiyeh

.com

.org

.net

.ir

مناجات انتظار

عبدالکریم شاہ سہیل

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مناجات انتظار

نویسنده:

عبدالکریم شاحیدر

ناشر چاپی:

بنیاد فرهنگی حضرت مهدی موعود (علیه السلام)

ناشر دیجیتال:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵	فهرست
۶	مناجات انتظار
۶	مشخصات کتاب
۶	اشاره
۱۲	طلیعه
۱۶	مناجات انتظار
۵۲	درباره مرکز

مناجات انتظار

مشخصات کتاب

سرشناسه: شاحيدر، عبدالکريم، ۱۳۴۷-

عنوان و نام پديد آور: مناجات انتظار/مولى عبدالکريم شاحيدر.

مشخصات نشر: قم: بنياد فرهنگى حضرت مهدي موعود (عج)، ۱۳۹۳.

مشخصات ظاهري: ۴۶ ص.

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۷۱۲۰-۲۹-۳

وضعيت فهرست نويسى: فييا

موضوع: مناجات

موضوع: مهدويت -- انتظار

رده بندي کنگره: ۱۳۹۳ م ۲ ش / BP۲۷۱/۸

رده بندي ديويي: ۷۷۸/۲۹۷

شماره کتابشناسي ملي: ۳۵۶۷۱۳۳

ص: ۱

اشاره

بسم الله الرحمن الرحيم

مناجات انتظار

□ مؤلف: عبد الکریم شاحیدر

□ ناشر: انتشارات بنیاد فرهنگی حضرت مهدی موعود عجل الله تعالی فرجه الشریف

□ صفحه آرا: داوود هزاره

□ نوبت چاپ: اول / پاییز ۱۳۹۳

□ شابک: ۷۱۲۰۶۰۰۹۷۸ ۲۹ ۳

□ شمارگان: هزار نسخه

□ قیمت: ۱۰۰۰ تومان

تمامی حقوق © محفوظ است.

□ قم: انتشارات بنیاد فرهنگی حضرت مهدی موعود عجل الله تعالی فرجه الشریف / خیابان شهدا / کوچه آمار (۲۲) / بن بست شهید علیان / پ: ۲۶ / همراه: ۰۹۱۰۹۶۷۸۹۱۱ / تلفن: ۳۷۷۴۹۵۶۵ و ۳۷۷۳۷۸۰۱ (داخلی ۱۱۷ و ۱۱۶) / ۳۷۸۴۱۱۳۰ (فروش) / ۳۷۸۴۱۱۳۱ (مدیریت) / فاکس: ۳۷۷۳۷۱۶۰ و ۳۷۷۴۴۲۷۳

□ تهران: بنیاد فرهنگی حضرت مهدی موعود عجل الله تعالی فرجه الشریف / تلفن: ۸۸۹۵۹۰۴۹ / فاکس: ۸۸۹۸۱۳۸۹ / ص.پ: ۳۵۵-۱۵۶۵۵

□ www.mahdi۳۱۳.com

□ www.mahdaviat.ir

□ info@mahdaviat.ir

□ Entesharatbonyad@chmail.ir

ص: ٣

مناجات انتظار

عبدالكريم شاحيدر

ص: ۵

تقدیم به:

امام به حق ناطق، حضرت امام جعفر صادق علیه السلام

که تبیین درست امر انتظار را در مکتب او آموخته ام.

طلیعه

امر انتظار آئینه تمام نمای احوال جهان امروز است. کارنامه انتظار پر از نکته های شنیدنی و پند آموز برای اهالی انتظار است. آنان که صاحب انتظار را امام عشق و عدالت می دانند، معشوق شناسانی بی رقیبند که خود را بی نقیب نمی خواهند. آنان که در کلاس انتظار آموختند و حقیقت آن را آزمودند؛ خورشید عشق را طالبند؛ با ظلمت و تاریکی در ستیزند و با کنار زدن خود کاذب، دلیرانه به دنبال خودِ صادقِ خویش اند.

خوانندگان و خواهندگان کارنامه انتظار و صاحب انتظار می دانند که نه تنها گردِ کهنگی بر مفهوم بلند، عمیق و دامنه دار انتظار

نمی نشیند، بلکه پیوسته نو نو می شود. زبان انتظار با زمان آن نیز هم سو و هم آوا است و تاریخ، آن را به همه ی قرون و اعصار نشان داده و می دهد و برای مردم هر دوره مفهومی تازه، امید آفرین و شوق انگیز بوده است.

چنین نیست که کسانی گمان کنند مفهوم انتظار از مفاهیم متعلق به جهان قدیم و تفکر سنتی است و در عصر مدرنیسم و پست مدرنیسم دیگر نباید از چنین مفهومی سخن گفت. چرا که از منظر آنان این مفهوم ما را به سوی وحدت و یکپارچگی فرا می خواند و این با تکرر و تنوع که محور تفکر پُست مدرن است در تضاد است. اما باید دانست، کوشید و از درون جوشید و بیش از پیش به مفهوم متعالی و حرکت آفرین امر انتظار اندیشید و آن را به خوبی بررسی و تجزیه و تحلیل کرد و إلا- در تهاجم تردید های اندیشه های ایمان سوز و دین زدا، هم تجزیه خواهیم شد و هم تحلیل.

به بیان بهتر، امر انتظار روز به روز شکفته تر و بالنده تر می شود و زندگی آدمی را هدفمند و نور افشان می کند و کمک می کند تا انسان بر قلّه ی رفیع استدلال، نه تنها حرکت رو به جلو داشته باشد بلکه با گام های بلند و استواری به بام عالم صعود کند و زیبایی های جهان هستی را به خوبی مشاهده کند و حقیقت حیات را ادراک نماید.

ذهن دین شناس و دین باور مسلمانان و به ویژه شیعیان پیوسته به مقوله ی انتظار در عصر غیبت می اندیشد و البته همه ی آدمیان در تمام اطراف و اکناف جهان برای رهایی از یأس و ناامیدی و شکفتگی روحی و معنوی باید به مسأله ی انتظار به صورت فعّال و نه منفعل بیندیشند تا شاید بتوانند در زندگی، دین ورزی فعالانه و سازنده ای را تجربه کنند. امروزه بیش از هر زمان دیگر، نیازمند باوری درست، پویا و گویا در خصوص امر انتظار و صاحب انتظار، یعنی؛ حضرت ولی عصر عجل الله تعالی فرجه الشریف هستیم.

کتاب حاضر، زیر عنوان «مناجات انتظار» که در قالب راز و نیاز با حضرت حق، نگارش یافته است؛ گامی هر چند کوچک در مسیر تقویت معرفت انتظار و کسب مهارت آنست تا شاید بتواند تشنگان این وادی معرفت خیز را مشوقی در خصوص مهارت انتظار و توجه بیش تر به حضرت بقیّه الله الاعظم روحی فداه باشد.

أَنَّهُ مُفِيضُ الْخَيْرِ وَالْجُودِ

دکتر عبدالکریم شاحیدر بهار ۱۳۹۳

مناجات انتظار

خدایا! زمزمهی انتظار، نجوای منتظران راستین است.

خدایا! خواندن آیه های انتظار، بربال ملائک نشستن و از خود رستن است.

خدایا! یاریم ده تا از چشم آن منتظر راستین، جهان را بنگرم و زیستنش را تجربه کنم.

خدایا! انتظار و خود پرستی هیهات هیهات!!

خدایا! در گلستان پر عطر و بوی انتظار، می توان چشم زیبای آفتابِ انتظار را به تماشا نشست و از آن فروغی دوباره گرفت.

خدایا! نگاهِ منتظر، مشق عشق است، پس ما را از آن دریای موج نصیبی پر برکت ارزانی دار.

خدایا! شکفتگی روح در پرتو انتظار چقدر زیبا و دیدنی است.

خدایا! اسوه های استقامت، از نردبان انتظار بالا رفتند و از بام معنا تماشاگه راز را تجربه کردند.

خدایا! انسان با معنا در تشعشع انتظار چه زیبا و پر تالائو می شود.

خدایا! در جهان انتظار، خورشید دادگستر را بتابان و همه را از نور خیره کننده اش، حیران کن و لذت آن حیرت را بدانان بچشان.

خدایا! قلب انتظار از انتظار پاره پاره شد.

خدایا! شکوه انتظار، مرا در مسیر شاید و نکند، مات و مبهوت در همان اولین قدم نگاه داشته است.

خدایا! ناز انتظار را به امید وصال، به جان می خرم.

خدایا! عزت انتظار در حکمت انکشاف و مصلحت امتحان است، پس ما را از آن سر بلند کن.

خدایا! در وادی طلب، به انتظار نشستن هیهات هیهات!!

خدایا! عرفانِ انتظار را از معرفتِ جویان دریغ مدار.

خدایا! تنها تو می توانی کشتیِ انتظار را به ساحلِ اَمِنِ نجات برسانی، پس ما را از آن پیاده مکن.

خدایا! آن قدر انتظار را به انتظار می نشینم تا طلعت دیدارش روشنی بخشِ مشرقِ جان ها شود.

خدایا! نزدیک است در شهر ایمان، کمانِ انتظار بشکند و قلوبِ منتظران بی تیر عشقِ او از سینه ها برجهند پس کو آن ذخیره

ی بی منتها؟!!

خدایا! چگونه می توان به لقای تو شتافت بی آن که آن انتظار آخر را ندید؛ زهی شرم! زهی حسرت!

خدایا! جانِ من در تمنای انتظار در جوش و خروش است و روحِ من چشم به راهِ آن شکوهِ بی مثال.

خدایا! در گذرانِ انتظار، تندیسِ انتظار چه زیبا و تماشایی می شود.

خدایا! در پگاهِ انتظار، صبحِ سعادت دیدنی خواهد بود.

خدایا! آن کس که نداند از دامنِ انتظار می توان به معراج رفت، نه انتظار را می شناسد و نه معراج را.

خدایا! چنان کن که در پایانِ انتظار، سر افکنده و شرمسار نباشیم.

خدایا! نزدیک است چشمِ انتظار از انتظار خشک شود، پس کو آن ماه فلکِ پیما؟!

خدایا! بنده بند نگاهم از انتظار گسسته شد تو با طلعت دیدارش آن ها را به هم متصل گردان.

خدایا! می دانم که با صبح ظهور، شب انتظار به پایان خواهد رسید اما امید دیدارش هرگز برایم پایانی نخواهد داشت.

خدایا! اگر طلب دیدارش، دیداری می طلبد و هر دیدارش دیداری دیگر، پس دیدارش را پایانی نخواهد بود.

خدایا! کعبه ی انتظار، قبله ی عاشقان انتظار است، پس تو آنان را بی مثال و بی وصال رها مکن.

خدایا! گویا نزدیک است کمان انتظار شکسته شود و پایان انتظار نوشته شود اما کو اهل بصیرت!؟

خدایا! چگونه می توان دست به دعای خیر برافراشت و حال آنکه دستانمان از برکت انتظار تهی باشد.

خدایا! چگونه قلبی که از انتظار گرم نشده است در دستان یخ زده اش گل بروید.

خدایا! اگر باران انتظار، چشمان منتظر را نوازش نکند، پس چه کند؟! و اگر باران انتظار، دل های عطش زده را سیراب نکند، پس چه کند؟! و اگر باران انتظار، تسلی بخش یاران انتظار نباشد، پس چه کند؟!

خدایا! نوای انتظار از نای منتظران راستینش بسی سوزناک است، پس تو خود این فُرْقَت و جدایی را به آخر برسان.

خدایا! به ما گفته اند پایان شب سیه سپید است، پس تو خود شب انتظار را به سپیدی روزِ وصال مُبَدَّل فرما.

خدایا! درد انتظار از خود انتظار سخت تر است، پس مرهم آن را رؤیت آن عصاره ی عصر قرار ده.

خدایا! تا کنون می گفتم: «او کی خواهد آمد» اما اینک می گویم: «اگر او آمد مواجهه ی من با او چگونه باید باشد؛ چه کلامی باید بر

زبان جاری سازم و بالاخره چگونه باید با او چشم در چشم بشوم؟!»

خدایا! در محضر پر نور آفتاب انتظار از چه چیز باید سخن بگویم، تو مرا در چنین لحظه‌ی شگفت‌انگیزی یاری فرما تا در برابرش خجل و شرمسار نباشم.

خدایا! اگر چکامه‌ی بلیغ انتظار، قلب تاریخ را بی‌تاب کرده است، پس وای بر غفلت زدگان تاریخ انتظار!!

خدایا! اگر منتظران راستین در بی‌نشانی زندگی می‌کنند، پس ما را مدد ده تا در بازار انتظار خلوص را به نام و نان نفروشیم.

خدایا! یاریمان کن تا به سلامت به ستیغ تیز کوه انتظار صعود کنیم و در مسیر حرکت از لبه‌ی پرتگاه‌های سهمناک آن جان سالم بدر بریم.

خدایا! آنان که از باده‌ی انتظار سرمست شدند، هرگز جامِ اَلست و عهدِ اَزَل را فراموش

نکرده اند. پس ما را از چنین باده ای سرمست کن.

خدایا! رهروان صدیقِ انتظار، در انتظار پایان آند، پس آنان را ناامید مکن.

خدایا! از کسی پرسیدند: «نشانِ منتظرِ واقعی چیست؟» گفت: «بی نشانی». پس ما را چنان کن که تنها نشانمان وفاداری و عشق به صاحبِ انتظار باشد.

خدایا! آنان که اهل بصیرتند، پیامِ انتظار را از دلِ انتظار دریافت می کنند، پس به ما بینایی ده تا چنین امرِ عظیمی را به چشمِ دلِ شهود و ادراک نماییم.

خدایا! اگر هوشیاری، درختِ انتظار را سر سبز می کند و غفلت برگریزانِ درختِ انتظار است، پس ما را از پاییزِ غفلت نجات ده.

خدایا! اگر آدمی حقیقتِ انتظار را می شناخت، از انتظار جز انتظار، انتظاری نداشت.

خدایا! می دانم که در بهار انتظار، درخت وجودمان بسیار سبز و پر طراوت خواهد شد پس ریشه های درخت وجودمان را چنان قوی کن که چنین بهار زیبایی را تجربه کنیم.

خدایا! ما را از گذرگاه انتظار به سلامت عبور ده.

خدایا! اگر انتظار، فرصتی برای کمال آدمی و پختگی بشریت است، پس چرا فرشتگانِ انتظار بیش از ما در انتظارِ وعده گاهِ انتظارند.

خدایا! بدون شک، کتابِ انتظار را منتظران راستین به پایان خواهند برد پس ما را در زمره ی آن نیک نهادان قرار ده.

خدایا! گمان می کردم که تنها ما در انتظار طلعت زیبای دلربای آن خورشیدِ انتظاریم، اما دیدم از حضرت آدم علیه السلام تا خاتم صلی الله علیه و آله و سلم و از حضرت علی علیه السلام تا امام حسن عسکری علیه السلام و از ایشان تا کنون همه در انتظار آن ولیّ عصر و ذخیره ی الهی اند.

خدایا! مگر بی انتظار می توان در انتظارِ آن مُتَنظِر نشست.

خدایا! اگر صبر انتظار، ما را به صاحب انتظار می رساند پس ما را شکیبایی ده.

خدایا! اگر فروغ ایمان در صبح انتظار تجلی می کند پس ما را از احساس آن لحظه ی شکوهمند و پُر طُمطُراق محروم مگردان.

خدایا! آن کس که از فلسفه ی انتظار بی خبر است، چگونه می تواند حقیقتِ انتظار را بشناسد.

خدایا! تو را سپاس از این که امروز بار دیگر مرغان انتظار بر شاخسار درختِ قلبِ منتظرم نشستند و مرا به صبح دیدار نوید دادند.

خدایا! اگر درجاتِ انتظار بر انجام خدمات استوار است، پس بر ما بیفزای حَسَنات در همه ی دَفَعات برای کسب دَرَجات.

خدایا! مددی ده تا یاور انتظار باشیم نه داور آن.

خدایا! آن کس که تو را شناخت، حقیقت انتظار را خواهد شناخت.

خدایا! در تب و تاب انتظار، نه قلبی برای تپیدن مانده و نه چشمی برای اشک ریختن و نه زبانی برای فریاد زدن، پس کو آن آفتاب بی سایه؟!

خدایا! در آفتابِ سوزانِ انتظار، زبان‌ها از عطش دیدارش خشکیده و قلب‌ها را رمقی برای تپیدن نمانده است.

خدایا! به ما توفیق ده که پیوسته به خود بگوییم؛ «ای مُنتَظِر! در انتظار، غائب مباش و ببین که چگونه او پیوسته در انتظار تو حاضر است.»

خدایا! اگر سری به وادی خاموشان بزنیم، آنان نیز منتظر ذخیره ی توآند.

خدایا! اگر آن کس که گناه می کند از حقیقت انتظار دور می ماند، پس ما را پاک و مطهر فرما.

خدایا! گاهی می رویم و گاهی می دویم، اما خستگی بر ما غلبه می کند و گمان می کنیم که جاده ی انتظار برای ما بسته است. پس در آن هنگامه ی پر نیاز، ما را از چشمه سار امیدت سیراب کن و جانی تازه بر ما ببخش تا در راه نمایم و سرانجام به دیدار آن یگانه ی دهر نایل آییم.

خدایا! در عَجَبَم از آن کسی که از ظهور اندرونی غافل است و در انتظارِ ظهور بیرونی است.

خدایا! همیشه ما را یاد آوری کن که بدانیم: «هر کار خوبی که انجام می دهیم، صاحب انتظار با ما شریک است و اگر مشارکتش نبود چگونه نیکی ها از ما پذیرفته می شد.»

خدایا! حالت انتظار را از منتظران مگیر.

خدایا! آن کس که حالت انتظار ندارد از انسانیت خبر ندارد.

خدایا! می دانم مرامت، تنها به انتظار گذاشتن نیست، پس ما در پایان شرمنده ی انتظار مکن.

خدایا! تحقّقِ خردِ جمعی انتظار، مَهرِ تاییدِ ظهور را به دنبال دارد، پس آن را متحقق فرما.

خدایا! در مسیر انتظار و در انتهای آن سلامت دینمان را تأمین و تضمین فرما.

خدایا! در کشاکش دهر، سنگِ زیرینِ آسیابِ انتظار بودن، سخت است اما اگر تو یاری کنی، آسان خواهد شد.

خدایا! هاتفی غیبی آرام آرام در گوش دل می گفت: «یک بار امتحان کنید آن گاه در خواهید یافت که دوستی با انتظار و

تنفس در فضای پر عطر و بوی آن، چقدر به شما آرامش و انرژی خواهد داد.»

خدایا! در ضمیرم انتظار را آن چنان معنا کن که لحظه ای از آن غافل نباشم.

خدایا! تو خود جام انتظار را به جان تشنگانش بنوشان.

خدایا! حیرت انتظار نه از انتظار است بلکه از شکوه و عظمت حقیقت آن است. پس ما را از این حیرت بی نصیب مگذار.

خدایا! ترا سپاس که ما را در کمندِ لطفِ انتظار قرار دادی.

خدایا! یاریمان کن تا راه روشن انتظار را گم نکنیم.

خدایا! مگر می توان تاریخ انتظار را ملاحظه کرد بی آن که بر تارک آن نام حسین علیه السلام بدرخشد؟!

خدایا! چگونه می توان تاریخ انتظار را بی نام حسین علیه السلام مرور کرد؟!

خدایا! چگونه می توان جاده ی انتظار را به پایان برد بی آن که از مسیر کربلا عبور کرد؟!

خدایا! اگر چه آفتاب انتظار پیوسته تابان است، اما برخی هنوز ابرهای غفلت و تردید را از آسمانِ زندگی شان کنار نزده اند.

خدایا! شکوه نام های مبارکت در آسمان انتظار بسیار خیره کننده و تماشایی است.

خدایا! حقیقت حیات در حقیقت انتظار نهفته است؛ اما واأسفا که غفلت زدگان گم گشته به دنبال چیز دیگری.

خدایا! ذخیره ی انتظار، ذخیره ی توست، پس ما را ذخیره ی ذخیره ات قرار ده.

خدایا! وقتی چشم در چشم انتظار می شوم، اشک شوق در چشمانم حلقه می زند.

خدایا! روز دیدار در شب انتظار، چقدر دیدنی خواهد بود.

خدایا! نردبان انتظار در انتظار صعود منتظران است، اما کو صعود کننده راستین!؟

خدایا! بذر عشق صاحب انتظار را تو در دل مشتاقان کاشته ای، پس تو خود آن را بارور کن.

خدایا! فرمول انتظار، رمز ماندگاری و جاودانگی است، پس آن را به ما بیاموزان.

خدایا! افق نگاهمان را با افق انتظار هم آوا کن.

خدایا! پیدایی راه انتظار از تو.

خدایا! انسانِ انتظار، انسانِ خدایی است، پس ما را چنین انسانی کن.

خدایا! آن کس که صدای قلب انتظار را نمی شنود، از گوش جان بی بهره است.

خدایا! گاه به انتظار می گویم: «سلام بر تو، ای چشمه ی جوشانِ اشک»

خدایا! در تب و تاب انتظار، ثبات قدم از تو.

خدایا! اگر در چشمِ عرش نشینان، فضیلت انتظار بسیار آشکار است، پس بر ما نیز بنمایان.

خدایا! طَلَبِ انتظار همان و طَرَبِ اتصال همان.

خدایا! اگر مرهم سوزش دل، یافتِ حقیقتِ انتظار است، پس ما را بدان رهنمون باش.

خدایا! تو اهل انتظار را اهلیت انتظار داده ای، پس آن را افزون کن.

خدایا! أهالی انتظار را اهلیت انتظار ده.

خدایا! با شکوه ترین نماز پس از نماز ظهر عاشورا، «نماز انتظار» است.

خدایا! آن کس که نداند اولین درس کلاسِ انتظار، «ولایت» است، از انتظار چه نصیبی خواهد برد؟!!

خدایا! بی تردید اگر چشم باز کنیم در خواهیم یافت که ظهر عاشورا، ظهر انتظار است.

خدایا! سِرِّ انتظار، طهارت سِرِّ است.

خدایا! بی وضوی انتظار چگونه می توان نماز انتظار خواند؟!!

خدایا! پیوسته باید گفت: «ای زنان پاکدامن جهان، آماده باشید که یاوران انتظار از دامن شما بر خواهند خاست»

خدایا! اگر خلوص نشانه‌ی راه انتظار است، پس آن را در ما افزون کن.

خدایا! عرفان انتظار، صهبای انتظار است، پس ما را از آن سیراب کن.

خدایا! راز دهر، راز انتظار است، پس ما را از آن آگاه کن.

خدایا! نجوای انتظار، مناجات دلنشین منتظران است.

خدایا! اشک شَفَق، خبر از سِرِّ ضمیرِ انتظار می دهد.

خدایا! اشک سَحَر، مشقِ انتظار است.

خدایا! قَدِّ زینب علیها السلام خمیده شد تا قَدِّ انتظار خمیده نشود، پس وای بر غفلت زدگان!!

خدایا! آفتابِ انتظار زبیدایی نهان است.

خدایا! اگر مشکِ عباس علیه السلام، تشنگانِ انتظار را سیراب می کند، پس جهانِ انتظار تشنگام آن است.

خدایا! اگر از امامِ انتظار، مظلوم تر می شناختم، نام می بردم.

خدایا! ما را کمک کن تا صدای هَلِ مِنْ ناصِرِ حسین علیه السلام را از حنجره ی انتظار بشنویم و از عمق جان لبیک گوئیم.

خدایا! تجلیاتِ انتظار با قلب عارفان چه ها می کند!!

خدایا! مکتوبِ انتظار، با خامه ی خامِ من چگونه مسطور می شود؟!

خدایا! سلوکِ انتظار، سلوکِ محبت است.

خدایا! نسیم صبحِ انتظار جهان را عطر آگین می کند و جان منتظران را شاداب و پر طراوت می سازد.

خدایا! مرا نه شرمنده دل کن و نه شرمسار انتظار.

خدایا! انسان را چنان خلق کرده ای که انتظار را می شناسد اما در فرشتگان نه حالت منتظره است و نه چیزی به نام انتظار.

خدایا! جان تشنگامان انتظار، در عطش دیدار صاحب آن می سوزد.

خدایا! زمزمه های مناجات انتظار، خواب و خوراک را از منتظران دل سوخته ستانده است.

خدایا! منتظران بیدارند، زیرا تشنه ی دیدارند.

خدایا! منتظران راستین، غروب آفتاب را ندیده اند تا در انتظار طلوع آن باشند.

خدایا! افسوس که در کلاس انتظار، مشق عشق نیاموختیم تا صاحبش را عاشق شویم.

خدایا! در عصر انتظار چگونه می توان پله پله تا مرز ملاقات با خورشید انتظار به پیش رفت.

خدایا! عارفانه های انتظار، آینه دل را صیقل می دهد و روح را پرواز.

خدایا! نم اشک در لحظه لحظه ی انتظار چه شیرین است.

خدایا! شیفتگان آن ذخیره ی آخرینت می سوزند و می سازند اما دم نمی زنند و امید دارند که او می آید و بهانه ها را بر می چیند و نیک خواهانش را با خود همراه می کند.

خدایا! از حیرت انتظار، زبان در کام مانده.

خدایا! انطباق زبانِ انتظار با زمانِ انتظار در دستان تو.

خدایا! آنان که به حضور پر مهر صاحب انتظار رسیده اند، حاضرند همه ی زندگی خود را در بازار انتظار حراج زنند اما بار دیگر آن یگانه ی روزگار را زیارت کنند، پس امیدشان را نا امید مکن.

خدایا! یاریمان کن تا بتوانیم خود را در آینه ی انتظار مرور کنیم و جانمان را آسمانی.

خدایا! نمی دانم بارش باران اشک را در دشت وجود منتظران، چه نامم و چگونه باید آن را توصیف نمایم؟!

خدایا! راز انتظار، حقیقت بندگی.

خدایا! مسیر انتظار، راه بندگی.

خدایا! دیگر نه صبر می شناسیم، نه انتظار، پس کو آن صاحب انتظار؟

خدایا! عنایتی فرما تا شکوفه های باغ انتظار شکفته شوند و صاحب باغ از در آید.

خدایا! مگذار در عصر انتظار «ذوالجنح» قلبمان در برهوت تاریک دنیا، بی صاحب خود، سرگشته و آواره شود.

خدایا! تفسیر انتظار را باید از صاحب آن سراغ گرفت. پس کو آن یگانه دوران؟!

خدایا! منتظران پیوسته چشم به راه زیباترین تجلی صبح انتظار.

خدایا! به لطف بیکرانه ات، آوای پروانه ها در دل شب، نوید بهار انتظار است.

خدایا! حتی اگر خوابی آرام، چشمان منتظران را بریابد، اما قلب آنان را هرگز.

خدایا! هر کس خورشید وجود حضرت صاحب الزمان عجل الله تعالی فرجه الشریف را نادیده گیرد باید منتظر سایه های تاریکی بر زندگی خود باشد..

خدایا! چنان کن که همانند سالکان کوی یار ما را نیز دو انتظار و دو ظهور باشد: یکی انتظار خاص و ظهور فردی و خصوصی و دیگری انتظار عام و ظهور جمعی و عمومی.

خدایا! سالکان کوی یار، یاوران انتظارند، پس آنان را بر ما بنمایان.

خدایا! راه انتظار را چنان بر ما آسان کن که یک شبه ره صد ساله رویم.

خدایا! معمارِ طریقِ انتظار تویی. پس تنها تو می دانی که این راه را چگونه باید رفت که زودتر به مقصد رسید.

خدایا! اسرار سلوکِ منتظرانه را آن چنان بر ما آشکار کن که این راهِ خیلی دور، خیلی نزدیک شود.

خدایا! چنان کن که آه از منتظران، اما نگاه از صاحب انتظار.

خدایا! بی تردید آن کس که پشت به آفتاب انتظار کند چیزی جز سایه ی خودش نصیبش نمی شود.

خدایا! توفیقمان ده تا پیوسته به حجت انتظار و ذخیره ی بی همتایت نظر کنیم تا شاید به لطف تو نگاهش را به ما نیز هدیه کند.

خدایا! صاحب نور تو در عصر انتظار، چه زود دوست می شود اگر ما لایق باشیم.

خدایا! مرا شرمنده بغض های نشکفته انتظار مکن.

خدایا! سجده انتظار، اتصال به تو.

خدایا! حسّ انتظار را چنان در من تقویت کن که شکوه و عظمت آن را دریابم.

خدایا! اگر منتظر انتظار نمانم، صاحب انتظار برایم ظهور می کند؟!؟

خدایا! سوختگان انتظار را دریاب.

خدایا! چه انتظاری می توان از کسی داشت که در دنیای او اصلاً چیزی به نام انتظار وجود ندارد! پس در عالم او انتظاری رخ نداده است تا منتظر صاحب آن باشد.

خدایا! به ما مدد ده تا در دنیایی که ما در آن زندگی می کنیم معنای حقیقی انتظار، تجلی پیدا کند و بعد طالب دیدار صاحبش شویم.

خدایا! چگونه می توان در مسیر انتظار نبود اما انتظار رؤیت صاحبش را داشت؟!؟

خدایا! اگر انتظار یعنی تشنگی. پس این عطش را چنان در ما افزون کن که به واسطه این روح عطشناک، سرانجام آن آب حیات پدیدار گردد.

خدایا! وقتی می بینم صاحب انتظار هم چون عمویشان حضرت عباس علیه السلام مشک انتظار را به دست مبارکشان گرفته و تشنگان انتظار را با تواضع تمام سیراب می کند از خود شرمنده می شوم.

خدایا! جان صاحب انتظار در دستان توست، پس آن را از نگاه بدطینتان و دیوسیرتان در امان دار.

خدایا! چگونه می توان در سَلَمَتِکِ سالکان در آمد، اما از سلوکِ انتظار غافل بود؟! چگونه می توان صاحبِ دل بود اما صاحب را ندید و از او نپرسید؟!!

خدایا! توفیقان ده، واژه واژه زندگیمان همان کلماتِ محبوبِ صاحبِ انتظار باشد.

خدایا! تفسیر لحظه لحظه ی انتظار، مفسرِ انتظار می خواهد. پس در فرجِ آن مفسرِ آسمانی تعجیل فرما.

خدایا! آن منتظران واقعی را که لوح زرّینِ انتظار را به آنان هدیت دادی بر ما بنمایان.

خدایا! شهیدانِ انتظار را به دیدار صاحبشان نایل گردان.

خدایا! مددمان ده شبِ انتظار را پشت سر نهیم و هر چه زودتر صبحِ انتظار را تجربه کنیم.

خدایا! در مَسَلِّکِ انتظار، فانی شدن شرط بقاست.

خدایا! چگونه می توان بی مُهَرِ تأییدِ ولّیِ سلوک و صاحبِ امرت، بر طریقِ سلوکِ خویش اطمینان داشت؟!

خدایا! زمامِ انتظار در دست تو.

خدایا! قرب تو، حقیقتِ انتظار.

خدایا! فتحِ الفتوحِ سلوکِ عارفانه، درکِ انتظار.

خدایا! راهِ شهودِ انتظار، أدبِ مَعِ الله.

خدایا! بی ادب محروم از لطفِ انتظار.

خدایا! غریب انتظار، آشنای تو.

خدایا! بیداران عالم، همراه صاحب انتظار.

خدایا! ما را با صاحب انتظار، هم دل و هم زبان کن.

خدایا! ارتعاشات و بسامدهای وجودی ما را با صاحب انتظار هم آوا کن.

خدایا! در مسلکِ انتظار، فانی شدن، شرط بقاست.

خدایا! چنان کن که قرار مولای انتظار را بر وجود خویش ترجیح دهیم و فرمانش را در هر شرایطی مطیع باشیم.

خدایا! ملکوتِ انتظار را بر ما نمایان ساز.

خدایا! نافرمانی از فرمانِ صاحبِ انتظار را زنگِ خطرِ جانمان ساز.

خدایا! آن هادی و ناجی و صاحبِ امر را به فریادمان برسان تا ما را از صندوقچه هوی و هوس های این جهان نجات دهد.

خدایا! اگر فریادرسی در جهان باشد، آن کس جز دادگسترِ جهانِ انتظار نیست، پس او را به فریادمان برسان.

خدایا! مددی کن، دستانِ شفابخشِ صاحبِ انتظار، چشمِ دل‌مان را بینا کند.

خدایا! اما و اگرها را از ما دور کن تا شرمنده صاحبِ انتظار نشویم.

خدایا! زیباترینِ انتظار، با افتخارِ منتظرِ صاحبِ خود بودن است.

خدایا! دیدنِ هر عاشقِ انتظار را مدخلی برای رؤیتِ جمالِ نورانیِ صاحبِ انتظار کن.

خدایا! در مناجاتِ وصالِ سالکان، کلماتِ جایی برای ظهورِ ندارند.

خدایا! من هنوز انتظار نمی‌دانم. زیرا به خوابِ می‌روم و وقتی که او می‌آید من نیستم. پس وای بر من و این انتظارم!!

خدایا! در مناجات انتظار به انتظار چه چیز باید نشست؟! با کدامین قدم، قلم، نگاه، بیان و زبان باید انتظار را مرور کرد؟!!

خدایا! تا کی باید بر لبِ دریای انتظار نشست؟!!

خدایا! ما را چنان کن که هر گاه خورشید انتظار طلوع کرد، شرمنده و سرافکنده نشویم.

خدایا! ما را مدد کن تا ماهی کوچکِ خوشبختی را از دریای انتظار صید کنیم.

خدایا! چگونه می توان از حقیقتِ انتظار غافل بود و طعمِ سعادت را چشید؟!!

خدایا! آوای انتظار در گوشِ زمان پیچیده است، پس وای بر زمانیان اگر کر باشند!!

خدایا! شعله های طلبِ معرفتِ انتظار را در ما افزون کن تا به طَرَبِ فهمِ حقیقت آن نایل شویم.

خدایا! آداب انتظار عارفان را نیز به ما بیاموزان و بر انجامش موفق بدار.

خدایا! ترنم انتظار آوای عاشقی است اما تنها منتظران راستین را قدرت ادارک چنین اصوات زیبایی داده ای.

خدایا! چگونه منتظر بودن را به ما بیاموز.

خدایا! آن کس که به وادی انتظار سری بزند کسانی را خواهد دید که نزدیک است از شدت انتظار قالب تهی کنند اما چه کنند که دستور بردباری و شکیبایی دارند!

خدایا! اگر انتظار دورتر و دیرتر شود، روح های سرگردان بیشتر خواهند شد.

خدایا! ما را از زمزم کوثر زلال معرفت انتظار چنان سیراب کن که مهارت انتظار را به خوبی فراگیریم.

خدایا! گاه چنان عرصه بر منتظران و شیفتگان صاحب انتظار تنگ می شود که گمان

می کنند گویا سر آن ها بر نیزه انتظار بالا رفته است اما چه کنند که باید هم چون مولایشان حسین علیهم السلام بر سر چنین نیزه ای پیوسته قرآن بخوانند تا شاید دیرتر نشود.

خدایا! نمی دانم ما بی تابتریم یا صاحب انتظار؟! اما گمان می کنم اگرچه عطش دیدارش چه در زمستان و چه در تابستان انتظار، تاب از ما ستانده است اما بی تابی او بیش از ماست.

خدایا! ترا سپاس که چه خوب در تندباد حوادث روزگار، کوی انتظار را مأمن آرامش بندگان قرار دادی.

خدایا! مددی کن، انتظار را افسانه نپنداریم تا به درک حقیقت آن نایل گردیم.

خدایا! ما را در زمره کسانی قرار ده که از درون بجوشد، لباس تقوی بپوشد، پیوسته در راه تو بکوشد و با طیب خاطر جام انتظار را بنوشد و سرانجام به دیدار صاحبش مباحی و مفتخر شود و در حسرت آن دیدار استثنایی نسوزد.

خدایا! هرگز مباد که در رزمگاه انتظار بازنده شویم و جوان پیر شود و خیلی زود دیر شود.

خدایا! اگر رخصت دهی شمس وجود صاحبمان در غروب انتظار طلوع کند و دل‌های غم زده را روشنی بخشد.

خدایا! آن کس را که در عصر انتظار، آینه‌ای داده باشی، بی هیچ هیاهویی عیوبش را برطرف می‌کنی.

خدایا! عصاره‌ی زمان در کنارمان اما بی او بودن، حکایتی غریب و سوزناک است.

خدایا! گرچه در دنیای انتظار ناله‌ها کردیم و رنج‌های بسیار دیدیم اما اگر روحمان شکفته شود و جانمان آسمانی و قلبمان در ید صاحبمان باشد تراشکر و سپاس فراوان می‌گوییم و همه‌ی دردهایمان درمان می‌شود و آستانه‌ی بردباریمان افزون خواهد شد.

خدایا! ما را با حلقه‌ی اتصال زمین با آسمان پیوند ده.

خدایا! عاشق مولای انتظار، اگر انتظار نکشد، پس چه کند؟!!

خدایا! حیات ما و شادی ما در استشمام رایحه ی دل انگیز حضرت صاحب عج الله است. پس ما را از آن بی بهره و بی نصیب مگذار.

خدایا! با او نوریم و بی او کور.

خدایا! اگرچه نور به زور به کس ندهند اما اگر در کنار صاحبمان و مولایمان باشیم، ما نیز صاحب نور خواهیم شد، پس این فرصت طلایی را به ما نیز ارزانی دار.

خدایا! ما را بیاموز که باید انتظار را با صاحب انتظار تجربه کنیم.

خدایا! بلاجویان دشت انتظار را بیش از پیش با صاحب انتظار هم سو و هم نوا کن.

خدایا! روح انتظار را بیش از پیش در کالبد فسرده جهان امروز بدم و آن را پرتوان و نیرومند ساز.

خدایا! چنان کن که انتظار بدانیم و آداب منتظران نگه داریم.

خدایا! چنان کن که قدر انتظار بدانیم تا کاری نکنیم که بی قدر شویم.

خدایا! اگر شکوفه های امیدمان بر درخت بلند انتظار نروید از شدت فراق قالب تهی خواهیم کرد.

خدایا! شیدای ظهور با گناه چکار دارد؟!

خدایا! با ظهور معنا بخش جهان هستی، حیات ما را در عالم انتظار معنا دار کن.

خدایا! اگرچه انتظار سخت است اما اگر نتیجه اش درک حضور فخر زمین و زمان باشد بر ما آسان خواهد بود.

خدایا! حقیقت جهان انتظار را با طلوع پر فروغ خورشید آن بر همگان روشن و آشکار کن.

خدایا! چه تماشایی و زیباست که پس از سال ها چشم انتظاری به استقبال زیباتر از زیبا رفتن.

خدایا! گوش جانمان را چنان کن که ترنم صبح انتظار را که خبر از حقیقت وصال می دهد به خوبی شنوا باشیم.

خدایا! در ملکوت انتظار، حقیقت حیات را بر ما بنمایان.

خدایا! آن کس که بتواند از مغرب انتظار به سوی مشرق آن هجرت کند به حقیقت آن نایل خواهد شد.

خدایا! «مناجات انتظار» را مدخلی «برای سالکان کوی یار» قرار ده.

بسمه تعالی

هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

آیا کسانی که می‌دانند و کسانی که نمی‌دانند یکسانند؟

سوره زمر / ۹

مقدمه:

موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان، از سال ۱۳۸۵ هـ. ش تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن فقیه امامی (قدس سره الشریف)، با فعالیت خالصانه و شبانه روزی گروهی از نخبگان و فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

مرامنامه:

موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان در راستای تسهیل و تسریع دسترسی محققین به آثار و ابزار تحقیقاتی در حوزه علوم اسلامی، و با توجه به تعدد و پراکندگی مراکز فعال در این عرصه و منابع متعدد و صعب الوصول، و با نگاهی صرفاً علمی و به دور از تعصبات و جریانات اجتماعی، سیاسی، قومی و فردی، بر مبنای اجرای طرحی در قالب «مدیریت آثار تولید شده و انتشار یافته از سوی تمامی مراکز شیعه» تلاش می نماید تا مجموعه ای غنی و سرشار از کتب و مقالات پژوهشی برای متخصصین، و مطالب و مباحثی راهگشا برای فرهیختگان و عموم طبقات مردمی به زبان های مختلف و با فرمت های گوناگون تولید و در فضای مجازی به صورت رایگان در اختیار علاقمندان قرار دهد.

اهداف:

۱. بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم السلام)
۲. تقویت انگیزه عامه مردم بخصوص جوانان نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی
۳. جایگزین کردن محتوای سودمند به جای مطالب بی محتوا در تلفن های همراه، تبلت ها، رایانه ها و ...
۴. سرویس دهی به محققین طلاب و دانشجو
۵. گسترش فرهنگ عمومی مطالعه
۶. زمینه سازی جهت تشویق انتشارات و مؤلفین برای دیجیتالی نمودن آثار خود.

سیاست ها:

۱. عمل بر مبنای مجوز های قانونی
۲. ارتباط با مراکز هم سو
۳. پرهیز از موازی کاری

۴. صرفا ارائه محتوای علمی

۵. ذکر منابع نشر

بدیهی است مسئولیت تمامی آثار به عهده ی نویسنده ی آن می باشد .

فعالیت های موسسه :

۱. چاپ و نشر کتاب، جزوه و ماهنامه

۲. برگزاری مسابقات کتابخوانی

۳. تولید نمایشگاه های مجازی: سه بعدی، پانوراما در اماکن مذهبی، گردشگری و...

۴. تولید انیمیشن، بازی های رایانه ای و ...

۵. ایجاد سایت اینترنتی قائمیه به آدرس: www.ghaemiyeh.com

۶. تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و...

۷. راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی

۸. طراحی سیستم های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و...

۹. برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم (مجازی)

۱۰. برگزاری دوره های تربیت مربی (مجازی)

۱۱. تولید هزاران نرم افزار تحقیقاتی قابل اجرا در انواع رایانه، تبلت، تلفن همراه و... در ۸ فرمت جهانی:

JAVA.۱

ANDROID.۲

EPUB.۳

CHM.۴

PDF.۵

HTML.۶

CHM.۷

GHB.۸

و ۴ عدد مارکت با نام بازار کتاب قائمیه نسخه :

ANDROID.۱

IOS.۲

WINDOWS PHONE.۳

WINDOWS.۴

به سه زبان فارسی ، عربی و انگلیسی و قرار دادن بر روی وب سایت موسسه به صورت رایگان .

در پایان :

از مراکز و نهادهایی همچون دفاتر مراجع معظم تقلید و همچنین سازمان ها، نهادها، انتشارات، موسسات، مؤلفین و همه

بزرگوارانی که ما را در دستیابی به این هدف یاری نموده و یا دیتا های خود را در اختیار ما قرار دادند تقدیر و تشکر می
نماییم.

آدرس دفتر مرکزی:

اصفهان - خیابان عبدالرزاق - بازارچه حاج محمد جعفر آواده ای - کوچه شهید محمد حسن توکلی - پلاک ۱۲۹/۳۴ - طبقه
اول

وب سایت: www.ghbook.ir

ایمیل: Info@ghbook.ir

تلفن دفتر مرکزی: ۰۳۱۳۴۴۹۰۱۲۵

دفتر تهران: ۰۲۱ - ۸۸۳۱۸۷۲۲

بازرگانی و فروش: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

امور کاربران: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

مرکز تحقیقاتی و ترجمانی

اصفهان

گامگاه

WWW

برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹